

מה אמר אליהם. בניםם הרי רבינו יצחק ורבי ייראי ורבי יהודה ושאר החכמים בא. אמר להם רבי שמעון: بما עסקתם? אמרו לו: שמענו עליך ונאננו אליך, ששאלנו עליך את כל החכמים ולא מצאנו מי שמודיע לנו עליך, עד שפגשנו אותך רבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלענור שהקי מתעסקים בסוד של הכל בכל גלגוליו.

אמר רבי שמעון: ודי שמעשה הצדיקים פולוי למלחה, ושם הפל נודע, וההתעוררות שלמטה גורמת להתעוררות שלמעלה, בודאי שסוד הגלגול הוא במקומות אחד, וכל הגלגולים הם כמו הגלגולים שעולים ויורדים, וגלגול אחד הוא קבוע במאצע בינויהם, והוא לא מתגעגע לכך ולכאן. בסוד הזכר הרוי פרשו, דור הלהך, ודור בא והארץ לעולם עמדת, שהיא קבוצה בינויהם (כמו זה, העפש היא בקביעות של הגוף, והרוח עוליה וירדה בגוף ומופשטת בכל וורייד הולם, בכל וורייד הולם, בבר אמרנו שהגלגולים הם כמו הגלגולים שעולים ויורדים בגלגול אחד), כמו זה הנפש היא בקביעות בגוף, והרוח יזרדת וועלה בגוף, ומופשטת בכל וורייד הלב שמתגעגעים, זהו שבתוכה אל אשר יהיה שמה הרוח ללבת ילכו, אבל הנפש קבוצה בכל כאשה שהיא קבוצה בבית, וזה שבתוכה מושיב עקרת הבית, ובעללה ויצא יצוא ושוב, כך דור הלהך ודור בא, זה העמוד האמצעי, הוא הולך ובא בגלגול, אבל השכינה לעולם עמדת, היא לא הולכת בגלגול ולא מרכבת במקומות אחר, ומשום זה נאמר בה אשתח בגפן פריה, מה גפן לא מקבלת עלייה הרפה מהין אחר מקבל עץ שבעולם, כך השכינה לא מקבלת עלייה.

ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חכרייא קאטו, אמר להו רבי שמעון במא עסquitו, אמרו ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאילנא עלה לכל חכרייא ולא אשכחנא מאן דאווען לנו מינה, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי ורבי אלען דהוזא דהבל בכל גלגולין דיליה.

אמר רבי שמעון ודי עובדא דעתיקיא לעילא תליא, וטמן אשטעמוךע כלא, ואתערותא דלטטא גרים אתערותא דלעילא, בודאי רוזא דGalgalta אמר חד איהו, וכל גלגולים אינון בגונא דGalgalts דסלקין ונחתין, וגלגלי חד איהו קבוץ באמאצעיתא בינייהו, ואייהו לא מטעןא הכא והכא.

ורוזא דמלחה היא איקמיה, (קהלת א) דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאייה קביעה בינייהו (גונא ד), נפש איהו בקביישו דגופא, ורוחא סלקא ונחתא בגופא ומופשטא בכל וורייד דלבא, כבר אמרנא דגנגולים אינון בגונא דGalgalts דסלקין ונחתין בגלגול חד, בגונא דא נפש איהי בקביעו דגופא, ורוחא נחתא וסלקא בגופא, ומופשטא בכל וורייד דלבא דמתגעגעין, הרא הוא דכתיב (יחזקאל א ט) אל אשר יהיה שמה הרוח ללבת ילכו, אבל נפשא קביעה בלבא, באתתא דאייה קביעה בבייטה, הרא הוא דכתיב (תהלים כג ט) מושיבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח ז) ויצא יצוא ושוב, הци דור הולך ודור בא, דא עמודא דמאצעיתא, איהו איזיל ואותי בgalgalta, אבל שכינתא לעולם עומdet, איהי לא איזלא בגלגולא, אבל אטרכיבת באתר אחרא, ובגין (דף קיא ע"א) דא אתרMER בה, (תהלים קכח ג) אשתח בגפן פריה, מה גפן לא קבילה הרפה ממין אחרא מפלו אילנא דעלמא, הци